

Život Cirkvi

Ročník 17

11/2010

Svätá stolica ustanovila komisiu pre skúmanie zjavení v Medžugorí

Nie je demokracia ako demokracia

Ako hlboko je v nás zakorenené vyberať si, čo sa nám hodí, vidíme najlepšie na malých deťoch. Ťažšie si priznáme, že sme stále rovnakí. Podobný osud nemiňa ani neustále skloňovaný pojem

demokracie. Akoby demokratické automaticky znamenalo spravodlivé a dobré. „Toľko nám striedali osloboditeľov, až nás celkom zbavili slobody“, povedal nám ešte kedysi na gymnaziálnej brigáde zaujímavý starý sústružník s nemeckým priezviskom. Dnes by možno povedal, že toľko bojujeme za demokraciu, až sme zabudli, kto nám to vlastne vládne. Súčasná predvolebná atmosféra dáva najviac za pravdu starému názoru, že „demokracia je meno, ktoré dávame ľudu vždy, keď ho potrebujeme“. A praktická skúsenosť potvrdzuje aj iný názor: „Demokracia znamená vládu, založenú na diskusii, no funguje len vtedy, ak dokáže, aby ľudia prestali diskutovať“. V slovníkoch filozofie nachádzame zhruba takúto definíciu demokracie: „Je to politický režim, v ktorom suverenity uplatňuje ľud, teda súhrn všetkých občanov, prostredníctvom všeobecného hlasovacieho práva. V modernej dobe sa rozlišuje na priamu demokraciu, v ktorej ľud uplatňuje moc bez sprostredkovania a na demokraciu parlamentnú alebo zastupiteľskú, v ktorej ľud deleguje svoje právomoci na zvolený zbor, parlament. Oddelením legislatívnej, výkonnej a súdnej moci sa majú zaručiť základné práva ľudskej osobnosti. Demokracia, ktorá uskutočňuje jednotu morálky a politiky vytvára právny štát.“ Toľko teória. V zásade môžeme súhlasiť. Ale aj diskutovať, nakoľko naša politická situácia zodpovedá týmto základným pilierom skutočnej demokracie. To by sa však asi zvrhlo na politizovanie a diskusia by nemala ani konca, ani úrovne. Základný problém sa netýka viac či menej čestného uplatňovania moci, ku ktorej sa niekto dostal vraj demokratickou cestou. To je otázka charakteru a ľudskej náture, pre ktorú je moc vždy veľkým lákadlom. Naša ľudová múdrosť to vyjadruje skúsenosťou, že „ešte nebol pokúšaný, kto nebol pokúšaný mocou“. Hlavný problém spočíva v tom, že v skutočnosti existujú dve základné formy ponímania a uplatňovania demokracie, ktoré sa zásadne líšia, ba stoja jedna proti druhej. Príčina chaosu veriacich ľudí v politických postojoch do značnej miery spočíva práve v tom, že sa vôbec nehovorí o týchto rozdieloch.

Prvý, individualisticko – liberálny model demokracie, považuje za cieľ štátu umožniť všetkým slobodne vyjadriť svoj názor, umožniť jednotlivcovi rozhodovať o sebe samom. Hlavným a jediným cieľom sa stáva samotná sloboda rozhodovania a nie to, pre čo sa človek rozhoduje. Takáto demokracia sa nepýta na to, čo je pravda a dobro. Naopak, ak niekto hovorí o objektívnych hodnotách, ktoré existujú aj bez nášho rozhodovania, o základných právach, o tom, čo je dobré a zlé, býva touto skupinou demokratov automaticky označovaný za netolerantného nepriateľa demokracie. Takto ponímaná sloboda si však pílí konár, na ktorom sedí. Ak chce niekto presadiť svoj osobný názor a záujem v politickej rovine, musí sa spájať do skupín. Zvíťazí tá, ktorá si získa viacej hlasov. Tá však v mene absolútnej slobody na svoj názor potlačí názory iných a určité menšiny, hodnoty a pravdy sa vďaka takejto slobode nikdy nedostanú k slovu. Model demokracie pravdy a práva vychádza zo skutočnosti, že základné ľudské práva ako aj rozlišovanie medzi tým, čo je dobré alebo zlé, sú dané objektívne. Niečo je dobré preto, že je to dobré osebe, nie preto, že taký postoj odhlasovala parlamentná väčšina. Takýto model demokracie vychádza z existencie prirodzeného práva a základných morálnych princípov. Medzi Desatorom a piliermi takejto demokracie je úplná zhoda. Na tomto rozdielnom ponímaní spočíva jadro konfliktu. Kto propaguje absolútnu slobodu, nutne popiera existenciu všeobecne platných morálnych noriem. Považuje ich za niečo, čo ho zotročuje. Spochybňuje aj možnosť spoznať pravdu. O všetkom možno nanajvýš diskutovať, vypočúť si aj iný názor. Sloboda, ktorá odmieta rešpektovať existenciu pravdy a dobra, však ničí samu seba. Ak si v mene slobody môže každý myslieť, robiť a politicky presadzovať to, čo sa mu páci a čo je pre neho výhodné, vnáša tým do spoločnosti zmätok, rozklad, bezprávie a napokon likviduje aj samotnú slobodu. Je jasné, že pre hlásateľov takejto absolutizovanej slobody bola Cirkev a veriaci, ktorí sa hlásia k hodnotám objektívnej pravdy a dobra, vždy trňom v oku. Absolutistickej slobode a takto ponímanej demokracii stojí Cirkev v ceste a likviduje ju. Podľa extrémnych postojov je individualistická sloboda takou veľkou hodnotou, že relativizmus pravdy a dobra, na ktorom sa zakladá, „musí byť nariadený všetkým aj za cenu krvi a slz“. Nielen za totalitnej „socialistickej demokracie“, ale aj v našich súčasných demokraciách sa o tom denne presvedčame na vlastnej koži. Aj demokraciu si každý vysvetľuje, ako mu vyhovuje. Slobodu, pravdu a spravodlivosť právom považujeme za základ demokracie. Ak sa však niekto príliš oháňa demokraciou, väčšinou v mene absolútnej sebeckej slobody bojuje proti pravde a dobru a ničí aj samotnú slobodu. Kto sa chce rozhodovať slobodne, potrebuje rozlišovať, kto chce rozlišovať, musí vidieť do veci.

RV, Marián Gavenda

Benedikt XVI. pred modlitbou Anjel Pána: Uvažujme nad srdcom Otca

Vatikán (14. marca, RV) – Benedikt XVI. sa pred modlitbou Anjel Pána prihovoril veriacim týmito slovami:

Drahí bratia a sestry!

V túto Štvrtú pôstnu nedeľu čítame evanjelium o otcovi a dvoch synoch, známejšie ako podobenstvo o márnotratom synovi (Lk 15,11-32). Táto stať svätého Lukáša tvorí vrchol spirituality a literatúry všetkých čias. Skutočne, čím by boli naša kultúra, umenie a všeobecne naša civilizácia bez tohto zjavenia Boha Otca, plného milosrdenstva? Toto podobenstvo nás nikdy neprestáva dojímať a vždy, keď ho počujeme alebo čítame, nám ponúka nové významy. Tento text evanjelia nám hovorí predovšetkým o Bohu, umožňu-

je nám poznať jeho tvár, alebo ešte lepšie, jeho srdce. Po Ježišom rozprávaní o milosrdnom Otcovi veci už nie sú ako predtým. Teraz Boha poznáme: On je náš Otec, ktorý nás z lásky stvoril slobodných a schopných poznania, ktorý trpí, keď sa strácame a oslavuje, keď sa vraciame. Preto vzťah k nemu sa buduje cez osobné dejiny, podobne ako vzťah dieťaťa k jeho rodičom: spočiatku je na nich závislé, neskôr sa domáha vlastnej autonómie a nakoniec - ak ide o pozitívny vývoj – dozrie k zrelému vzťahu, založenému na vďačnosti a skutočnej láske.

V týchto etapách môžeme vidieť i okamihy cesty človeka vo vzťahu k Bohu. Môže existovať fáza pripomínajúca detský vek: náboženstvo motivované potrebou a závislosťou. Postupne ako človek rastie a osa-

mostatňuje sa, chce sa oslobodiť od tejto podriadenosti a stať sa slobodným, dospelým, schopným zariadiť sa sám a robiť vlastné, samostatné rozhodnutia, mysliac si, že k tomu nepotrebuje Boha. Táto fáza je delikátna a môže viesť k ateizmu. Ale i toto obdobie nezriedka ukryva potrebu odhaliť pravú tvár Boha. Našťastie,

Boh sa nikdy nespreneverí svojej vernosti a aj keď sa vzdáľujeme a strácame, naďalej nás sleduje svojou láskou, odpúšťa nám naše chyby a ozýva sa v našom svedomí, aby nás privolať k sebe. V podobenstve sa dvaja bratia správajú rozdielne: mladší odchádza a padá stále nižšie a nižšie, kým starší zostáva doma, avšak jeho vzťah k otcovi je tiež nezrelý. Keď sa brat vráti,

starší brat nie je šťastný ako jeho otec. Naopak, nahnevá sa a nechce vojsť do domu. Dvaja synovia predstavujú dve možnosti nezrelého vzťahu k Bohu: rebéliu a pokrytectvo. Obe tieto formy prekonáva skúsenosť milosrdenstva. Len keď zakúsime odpustenie a poznanie, že sme milovaní nezaslúženou láskou, väčšou než je naša bieda ale aj naša spravodlivosť, vstúpime nakoniec do skutočne slobodného synovského vzťahu s Bohom.

Drahí priatelia, uvažujme nad týmto podobenstvom. Nájdime sa i my v dvoch bratoch a predovšetkým premýšľajme nad srdcom Otca. Vložme sa do jeho náručia a nechajme sa obnoviť jeho milosrdnou láskou. Nech nám v tomto pomáha Panna Mária, Matka milosrdenstva.

-pd/-foto RV

Katechéza Benedikta XVI.: Sv. Bonaventúra a jeho teológia lásky

Vatikán (17. marca, RV) - Drahí bratia a sestry, dnes predpoludním, pokračujúc v zamyslení z minulej stredy, chcel by som s vami prehliť niektoré časti učenia svätého Bonaventúra z Bagnoregia. Je to vynikajúci teológ, ktorý si zaslúži, aby sme ho predstavili spolu s iným veľkým mysliteľom, jeho súčasníkom – svätým Tomášom Akvinským. Obaja sa zaoberali tajomstvami Zjavenia a hodnotili schopnosti ľudského rozumu v plodnom dialógu medzi vierou a rozumom – dialógu tak typickom pre kresťanský stredovek, čím z tohto obdobia urobili čas veľkej intelektuálnej plodnosti, ako aj čas viery a cirkevnej obnovy, ktorá zostáva často nepovšimnutá. Spája ich viacero podobností: františkán Bonaventúra i dominikán Tomáš pochádzali zo žobravých reholí, ktoré svojou duchovnou sviežosťou – ako som pripomenul v predchá-

dajúcich katechézach – v XIII. storočí obnovovali celú Cirkev a priťahovali mnohých stúpcov. Obaja slúžili Cirkvi s usilovnosťou, nadšením a láskou – až do tej miery, že ich pozvali na ekumenický koncil do Lyonu v roku 1274 – v tom istom roku, v ktorom obaja zomreli. Tomáš umrel na ceste do Lyonu a Bonaventúra počas konania koncilu. Aj na námestí Svätého Petra sú ich sochy umiestnené paralelne – rovno na začiatku kolonády, vychádzajúc od priečelia Vatikánskej baziliky: jedna je na pravom a druhá na ľavom ramene. Napriek všetkým spomenutým aspektom môžeme u týchto veľkých svätcov vybadať dva rozličné prístupy k teologickému a filozofickému výskumu – prístupy, ktoré poukazujú na originalitu a hĺbku myslenia jedného i druhého z nich. Chcel by som tu upriamiť pozornosť na niektoré z ich odlišností.

Prvý rozdiel sa týka teologického konceptu. Obaja učители sa pýtajú, či je teológia praktickou alebo teoretickou, teda špekulatívnou vedou. Svätý Tomáš uvažuje nad dvomi možnými odpoveďami, ktoré stoja v protiklade. Prvá hovorí: teológia je zamyslením nad vierou, a zmyslom viery by malo byť viesť po správnej, dobrej ceste; a tak teológia je v podstate vedou praktickou. Druhá pozícia vraví: teológia sa snaží o poznanie Boha. My sme Božím dielom; Boh stojí nad každým našim konaním. On nás vedie k správne konaniu. V teológii teda v podstate nejde o naše konanie, ale o poznanie Boha – nejde tu o našu činnosť. Záver svätého Tomáša je nasledovný: teológia obsahuje obidva aspekty: je teoretická, snaží sa stále viac o poznanie Boha a je praktická: snaží sa nasmerovať náš život k dobru. Je tu však primát poznania: musíme predovšetkým poznať Boha; potom nasleduje konanie podľa Boha (*Summa Theologiae* Ia, q. 1, art. 4). Tento primát poznania v konfrontácii s pravou je typický pre základy myslenia svätého Tomáša.

Odpoveď svätého Bonaventúru je veľmi podobná, avšak dôraz kladie inam. Svätý Bonaventúra, rovnako ako svätý Tomáš, pozná tie isté argumenty - tak jedného ako aj druhého smeru, ale pri odpovedaní na otázku, či je teológia praktickou alebo teoretickou vedou, Bonaventúra robí trojité rozlišovanie: rozširuje alternatívu medzi teoretickým a praktickým teda medzi primátom poznania a primátom činnosti tak, že pridáva tretí prístup, ktorý nazýva múdrosťou. Tvrdí, že múdrosť v sebe zahŕňa oba aspekty. Potom pokračuje: múdrosť vyhladáva kontempláciu (ako najvyššiu formu poznania) a má za cieľ „ut boni fiamus“ – aby sme sa stali dobrými, teda najmä toto: stať sa dobrými (por. *Breviloquium*, Prologus, 5). Potom dodáva: „Viera je v intelektu, a to takým spôsobom, že vzbudzuje cit. Napríklad: spoznať, že Kristus zomrel „za nás“, neostáva len poznaním, ale nevyhnutne sa stáva citom, láskou.“ (Proemium in I Sent., q. 3).

Tým istým smerom sa ubera jeho obrana teológie, teda racionálneho a metodického uvažovania o viere. Svätý Bonaventúra vypočítava niektoré dôvody proti teológii, rozšírené pravdepodobne medzi časťou františkánskych mníchov – a prítomné aj v našich časoch: rozum by vyprázdnil vieru, bol by násilným prístupom vo sfére Božieho slova; musíme počúvať, a nie analyzovať slovo Božie (por. List svätého Františka z Assisi svätému Antonovi Paduánskemu). Na tieto argumenty proti teológii, ktoré poukazujú na nebezpečenstvá existujúce v teológii samotnej, svätec odpovedá takto: je pravda, že existujú arogantný spôsob teologickej práce, nadutosť rozumu, ktorý sa povyšuje nad Božie slovo. Ale skutočná teológia, racionálna práca opravdivej a dobrej teológie, má iný základ – nie nadutosť rozumu. Kto miluje, chce vždy viac a lepšie poznať toho, ktorého miluje; skutočná teológia nepoužíva rozum a jeho bádanie motivované nadutosťou, „sed protper amorem eius cui assentit“ – ale motivované láskou Toho, ktorému sa zasnúbila“ (Proemium in I Sent., q. 2), a chce lepšie spoznať milovaného: toto je základným zámerom teológie. Pre svätého Bonaventúru je teda v konečnom dôsledku rozhodujúci primát lásky.

Následkom toho svätý Tomáš a svätý Bonaventúra rozličným spôsobom definujú konečné smerovanie človeka – jeho najvyššie šťastie: pre Tomáša je najvyšším cieľom, na ktorý sa upriamuje naša túžba, videnie Boha. V tomto jednoduchom videní Boha nachádzajú svoje riešenie všetky problémy: sme šťastní a nič iné nepotrebuje. Pre svätého Bonaventúru je posledným cieľom milovať Boha, stretnúť sa a zjednotiť s jeho láskou. Toto je pre neho najlepšia definícia nášho šťastia. V tomto zmysle by sme mohli povedať, že pre svätého Tomáša je najvyššou kategóriou pravda, kým pre Bonaventúru dobro. Bolo by však nesprávne vidieť v tých dvoch odpovediach protirečenie. Pre oboch je pravda dobrá a dobro pravdivé; vidieť Boha je milovať ho a milovať ho znamená vidieť. Ide teda o rozličné výrazy toho istého, v základe jednotného chápania. Oba výrazy sa stali východiskom pre rozdielne tradície a spirituality, a tak ukázali plodnosť viery, jedinej v rozličnosti svojich vyjadrení.

Vráťme sa k svätému Bonaventúrovi. Je zrejme, že špecifický výraz jeho teológie, pre ktorý som uviedol len jeden príklad, má svoj počiatok vo františkánskej charizme: Chudáčik z Assisi, okrem intelektuálnych debát svojich čias, ukázal celým svojim životom primát lásky; bol živou a milujúcou ikonou Krista, a tak vo svojom čase sprítomnil postavu Pána. Presvedčil svojich súčasníkov nie slovami, ale vlastným životom. Vo všetkých dielach svätého Bonaventúru, teda aj v jeho vedeckých a učenných dielach, vidno túto františkánsku inšpiráciu. Možno si všimnúť, že rozmýšľal vychádzajúc zo stretnutia s Chudáčikom z Assisi. Aby sme však pochopili konkrétne rozpracovanie témy „primátu lásky“, musíme si všimnúť ešte ďalší prameň: spisy tzv. Pseudo-Dionýza, sýrskeho teológa zo VI. storočia, ktorý sa ukryl pod pseudonymom Dionýza Areopagitu, poukazujúc týmto menom na jednu z postáv Skutkov apoštolov (porov. 17,34). Tento teológ vytvoril liturgickú a mystickú teológiu a zoširoka hovoril o rozličných anjelských stupňoch. Jeho spisy boli preložené do latinčiny v IX. storočí; v čase svätého Bonaventúru – tu sme v XIII. storočí – sa objavil nový preklad, ktorý vzbudil pozornosť nášho svätca a ďalších teológov tohto storočia. Dve veci osobitným spôsobom priťahovali pozornosť Bonaventúru:

Pseudo-Dionýzus hovorí o deviatich anjelských chóroch, ktorých mená našiel v Písme a potom ich usporiadal podľa svojho systému – od jednoduchých anjelov až po serafínov. Svätý Bonaventúra interpretuje tieto chóry anjelov ako stupienky, po ktorých sa stvorenie približuje k Bohu. Môžu tak predstavovať ľudské napredovanie, postup smerom k spoločenstvu s Bohom. Pre svätého Bonaventúru niet nijakých pochýb: svätý František patril ku chóru serafínov, k najvyššiemu chóru; bol teda čistým plameňom lásky. A takí by mali byť aj františkáni. Avšak svätý Bonaventúra dobre vedel, že tento posledný stupienok priblíženia sa k Bohu nemožno vkladať do právneho poriadku: je vždy osobitným darom Boha. Preto je štruktúra františkánskeho rádu skromnejšia, realistickejšia; musí však pomáhať svojim členom približovať sa stále viac k se-

rafínskemu stupňu čistej lásky. Minulú stredu som hovoril o tejto syntéze medzi triezvym realizmom a evanjeliou radikálnosťou v myslení a v konaní svätého Bonaventúra.

Svätý Bonaventúra však našiel v spisoch Pseudo-Dionýza ďalší prvok, ktorý bol preňho ešte dôležitejší. Zatiaľ čo pre svätého Augustína je intellectus – videnie rozumom a srdcom – najvyššou kategóriou poznania, Pseudo-Dionýzus robí ešte ďalší krok: pri stúpaní smerom k Bohu možno prísť k bodu, v ktorom už rozum nevidí. Avšak aj v tme intelektu stále vidí láska – vidí to, čo zostáva pre rozum nedostupné. Láska siaha ďalej, než rozum, vidí viac, vstupuje hlbšie do tajomstva Boha. Svätý Bonaventúra bol fascinovaný touto víziou, ktorá sa stretala s jeho františkánskou spiritualitou. Práve v tmavej noci kríža zjavuje sa celá veľkosť Božej lásky; kde rozum už vidieť nedokáže, tam vidí láska. Záverečné slová jeho „Cesty mysle k Bohu“ sa pri povrchnom čítaní môžu javiť ako prehnáný výraz bezobsažnej zbožnosti. Ak ich však prečítame vo svetle Bonaventúrovej teológie kríža, nájdeme v nich jasný a realistický výraz františkánskej spirituality: „Ak teraz túžiš vedieť, ako to uskutočniť (myslí sa výstup k Bohu), pýtaj sa milosti, nie doktríny, túžby, nie intelektu; vzdychu modlitby a nie štúdia litery;... nie svetla ale ohňa, ktorý všetko zapaluje a prenáša k Bohu“ (VII., 6). Toto všetko nie je proti intelektu, ani proti racionalite: predpokladá cestu rozumu, ale presahuje ho v láske ukrižovaného Krista. Touto premenou mystiky Pseudo-Dionýza sa svätý Bonaventúra stavia na začiatky veľkého mystického prúdu, ktorý mimoriadne pozdvihol a očistil ľudskú myseľ: je to jeden z vrcholov v histórii ľudského ducha.

Táto teológia Kríža zrodená zo stretnutia Pseudo-Dionýzovej teológie a františkánskej spirituality nám pripomína, že svätý Bonaventúra zdieľal so svätým Františkom aj lásku Božieho k stvoreniu a radosť z jeho krásy. Na tomto mieste odcitujem jednu vetu z prvej kapitoly „Itinerária“ – Cesty mysle k Bohu: „Ten..., kto nevidí nevýslovný jas stvorenia, je slepý; ten, koho nezobudia toľké hlasy, je hluchý; ten, kto za všetky tieto krásy nechváli Boha, je nemý; ten, kto sa od toľkých znakov neobrátí k prvotnej príčine, je pochabý“ (I., 15). Celé stvorenie hovorí nahlas o Bohu, o Bohu dobrom a krásnom; o jeho láske.

Celý náš život je teda pre svätého Bonaventúra „itinerárium“, plánom cesty, púťou – výstupom k Bohu. Avšak svojimi vlastnými silami nedokážeme vystúpiť k Božej veľkosti. Sám Boh nám musí pomôcť, musí nás „vytiahnuť“ do výšky. Preto je nevyhnutná modlitba. Modlitba – tak hovorí svätec – je matkou a počiatkom tohto povýšenia – „sursum actio“ – činnosťou, ktorá nás dvíha hore. Zakončím preto modlitbou, ktorou on začína svoju „Cestu k Bohu“: „Modlime sa preto a povedzme nášmu Bohu: ‘Ved’ ma, Pane, po tvojej ceste a budem kráčať v tvojej pravde. Nech sa moje srdce zaraduje v bázni pred tvojím menom“ (I., 1).

Preklad: Martin Kramara

Pápež Benedikt XVI. sudánskym biskupom

Vatikán (13. marca, RV) – Pápež Benedikt XVI. sa prihovril biskupom Sudánu, ktorí sú na úradnej návšteve Ad limina apostolorum vo Vatikáne. Ako uviedol, je si vedomý toho, ako veľmi veriaci rozlohou najväčšej africkej krajiny túžia po pokoji, a ocenil úsilie biskupov v tejto oblasti.

„Ak má sa má pokoj hlboko zakoreniť, musí byť vynaložená konkrétna snaha na odstránenie faktorov, prispievajúcich k nepokoju, predovšetkým úplatkárstva, etnických napätí, ľahostajnosti a sebeckosti. Iniciatívy v tomto zmysle určite prinesú ovocie, ak budú založené na integrite, zmysle pre univerzálne bratstvo a čnostiach spravodlivosti, zodpovednosti a lásky. Zmluvy a ďalšie dohody, nepostrádateľné pri budovaní mierového procesu, prinesú výsledky iba keď budú inšpirované a sprevádzané zrejmým a morálne bezúhonným vedením.“

Svätý Otec sudánskych biskupov povzbudil, aby pre plnenie svojho poslania čerpali silu zo záverov zasadnutia Synody biskupov pre Afriku. Ocenil ich prácu v oblasti podpory základných ľudských práv a pomoci chudobným a tým, ktorí sú odsúvaní na okraj spoločnosti. Zdôraznil, že biskupi musia byť prvými učiteľmi a svedkami spoločenstva vo viere a Kristovej láske, predovšetkým prostredníctvom pomoci kňazom, rehoľníkom a veriaci, aby sa navzájom podporovali ako bratia a sestry, bez ohľadu na rasu, či etnickú príslušnosť. Poukázal na potrebu posilnenia katolíckeho vzdelávania a prípravy laikov, aby dokázali o Kristovi svedčiť v každej sfére rodinného, spoločenského a politického života.

„Napokon by som rád vyjadril uznanie za vaše úsilie udržiavať dobré vzťahy s vyznavačmi islamu. Pri vašej snahe podporovať spoluprácu v praktických veciach by som vás chcel povzbudiť, aby ste kládli dôraz na hodnoty, ktoré sú spoločné pre kresťanov a moslimov, ako základ pre „dialóg života“, ktorý je zásadným prvým krokom k pravej medzináboženskej úcte a porozumeniu. Rovnaká otvorenosť a láska by mala byť preukazovaná aj voči ľuďom, ktorí sa hlásia k tradičným náboženstvám.“

-dj-

Svätý Otec vymenoval vyslanca pre eucharistický kongres v Brazílii

Vatikán (13. marca, RV) - Svätý Otec vymenoval špeciálneho vyslanca pre XVI. eucharistický kongres v Brazílii, ktorý sa uskutoční 13. – 16. mája tento rok. Stal sa ním prefekt Kongregácie pre klerus kardinál Cláudio Hummes, O.F.M.

-pd-

Benedikt XVI. navštívil Evanjelickú luteránsku komunitu Ríma

Taliansko (15. marca, RV) - Počas včerajšej návštevy Evanjelickej luteránskej komunity Ríma sa zhromaždeniu počas bohoslužby v rímskom kostole s nemeckým názvom „Christuskirche“ pápež Benedikt XVI. prihovril. V úvode sa poďakoval za srdečné prijatie:

„Drahí bratia a sestry,

s veľkou srdečnosťou sa obraciam na celú komunitu a jej predstaviteľom chcem vyjadriť vďaka za pozvanie sláviť túto nedeľu, tento deň nádeje, ktorá sa pozerá na svetlo, svetlo vzkriesenia, na svetlo osvecujúce náš každodenný život. Pastor Kruse nám pomohol pochopiť túto nádej slovami sv. Pavla.

Evanjelium, ktoré sme si vypočuli, je tiež evanجليom nádeje, ale aj kríža: obe tieto dimenzie stoja stále pri sebe. Ak chceme hovoriť o nádeji, musíme hovoriť o kríži. Ján nám hovorí, že Ježiš išiel do Jeruzalema kvôli sláveniu Veľkej noci, poznamenávajúc, že tam boli aj niektorí Gréci. Isto boli bohobojní: táto skupina Grékov, ktorí vychádzajú z gréckeho polyteizmu, pokračovali v hľadaní jediného Boha, Boha všetkých ľudí, našli tohto Boha. Tohto Boha, ktorého v intimite srdca hľadá každé ľudské stvorenie: oni ho našli v Bohu Izraela. Tohto Boha, ktorý je Bohom všetkých, ale aj Bohom, ktorý si zároveň vyvolil jeden národ a konkrétne miesto: Izrael.

Sú to hľadači Boha, ktorí prišli do Jeruzalema, aby sa poklonili tomuto jedinému Bohu a Ján ďalej hovorí, že prišli aj preto, aby videli a hľadali Ježiša. Hovorí Filipovi: «Chceme vidieť Ježiša.» Ich túžba po hľadaní Boha ich priviedla k tomuto, čiže k hľadaniu aj Ježiša. Títo Gréci boli v podstate v takej istej situácii ako my: aj my sme pútnici a chceme stále viac spoznať Ježiša a chceme vidieť Ježiša. Zároveň platí, že my už sme priateľmi Ježiša, že môžeme cestu k Ježišovi ukázať aj všetkým ostatným. A tak by som chcel v tejto chvíli prosiť: «Pomôž nám byť tvojimi priateľmi, pomôž nám vidieť ťa stále viac. Ale pomáhaj nám aj privádzať iných k tebe.»

Ďalej sa Svätý Otec dotkol svedectva jednoty a cesty ekumenizmu:

„Kresťanský život sa nedá žiť a uskutočňovať bez jednoty. Musíme však vidieť aj to, že toto sme narušili my, že sme jedinú cestu rozdelili na mnohé cesty, že ignorujeme svedectvo. Čo na toto môžeme povedať? Je počuť veľa sťažností v súvislosti s tým, že v ekumenizme už nie je nový rozmach, ale musíme povedať, a môžeme to povedať s veľkou vďačnosťou, že je tu už veľa prejavov jednoty: napríklad, že sme tu prítomní, v túto nedeľu «laetare» (radosti), že spolu spievame, že počúvame to isté Božie slovo, počúvame jedni druhých, že sa všetci spoločne pozeráme na jedného Krista. A takto vydávajúc svedectvo o jednom Kristovi musíme jasnejšie povedať, že to nie na prvom mieste rozdelenie, ale radosť a nádej, ktorú už prežívame, že táto jednota môže byť stále hlbšia.

Iste, nemôžeme byť spokojní s úspechmi ekumenizmu v posledných rokoch, pretože nemôžeme piť z toho istého jedného kalicha a nemôžeme stáť spoločne pri oltári. Toto nás musí zarmucovať, lebo my na tom nesíme vinu, že na toto svedectvo vrháme tieň, musí nás to na ceste k väčšej jednote vnútorne znepokojovať vo vedomí, že napokon len On ju môže darovať. Pretože jednota, na ktorej by sme sa my sami dohodli, by bola ľudsky vytvorená a teda krehká ako všetko, čo vytvorí človek. Odovzdajme sa jemu, snažme sa ho stále lepšie spoznávať a milovať, jeho vidieť a jemu prenechať, aby nás on viedol ku skutočnej jednote, za ktorú sa my teraz so všetkou vrúcnosťou k nemu modlíme.“

-jak-/ foto RV

Prefekt Kongregácie pre náuku viery k otázke vstupu anglikánov do spoločenstva s Katolíckou cirkvou

Vatikán (11. marca, RV) – „Zladiť tóny ako v jednej symfónii“ – túto metaforu použil prefekt Kongregácie pre náuku Cirkvi kardinál William Joseph Levada pre opis prínosu anglikánov vo vzťahu ku Katolíckej cirkvi, vo svetle apoštolskej konštitúcie Anglicanorum coetibus pápeža Benedikta XVI. Zaznela v uplynulých dňoch v rámci príhovoru v Newmanovom centre, pôsobiacom pri Kráľovskej univerzite v kanadskom Kingstone. Kardinál uviedol, že anglikáni, ktorí chcú vstúpiť do plného a viditeľného spoločenstva s Katolíckou cirkvou, „by priniesli do cirkevnej komunity mimoriadny zvuk, podobne ako rôzne nástroje orchestra prispievajú k vytvoreniu symfónie“. Dodal, že „ak jednotlivci alebo spoločenstvo sú pripravené na zjednotenie sa s Katolíckou cirkvou, odmietnutie jej prijatia by predstavovalo zradu princípov katolíckeho ekumenického úsilia“.

-jak-

Benedikt XVI. čestným občanom Romano Canavese

Vatikán/Taliansko (17. marca, RV) – Po generálnej audiencii prijal Benedikt XVI. v Aule Pavla VI. vo Vatikáne čestné občianstvo Romano Canavese v piemontskom regióne, v blízkosti Turína. Prijal ho z rúk zástupcov samosprávy pod vedením Oscara Ferrera a pri tejto príležitosti sa im srdečne poďakoval. Ako povedal, táto oblasť mu je veľmi blízka, keďže je rodiskom vatikánskeho štátneho sekretára kardinála Tarcisia Bertoneho, a ktoré aj on osobne 19. júla minulého roku navštívil:

„Istým spôsobom sa oteraz cítim súčasťou vašej slávnej histórie, ktorej korene siahajú do 2. storočia pred Kristom, a ktorá zažila významné chvíle v neskorom stredoveku a v 19. storočí. Ale to, čo charakterizuje Romano Canavese, sú najmä dlhé dejiny viery, ktorá sa začína krvou mučeníkov, medzi nimi aj sv. Solutora, a pokračuje až do dnešných dní. Pri tejto príležitosti obnovujem výzvu, aby ste si uchovávali a pestovali pravé hodnoty svojej tradície a kultúry, ktoré sú zakorenené v evanjéliu. Osobitne prostredníctvom snahy svedčiť o viere v ukrižovaného a vzkrieseného Pána, príľnutím k rodine a duchom solidarít. Uchovávajte si stále dôveru v pomoc Boha, ktorý nikdy neopúšťa svojich synov a je so svojou láskyplnou starostlivosťou nablízku tým, ktorí sa usilujú o dobro, pokoj a spravodlivosť.“

-sg-

Benedikt XVI. členom Priemyselnej a podnikateľskej únie Ríma

Vatikán (18. marca, RV) – Pápež Benedikt XVI. v Klementínskej sále sa prihovril členom Priemyselnej a podnikateľskej únie Ríma. Po úvodných pozdravoch urobil analýzu spoločenskej situácie v kontexte globalizácie a finančnej krízy, ktorá ťažko postihuje ekonomické systémy a produktivitu v rôznych krajinách. Napriek tomu v jej prežívaní podľa Svätého Otca nechýba dôvera, pretože môže byť považovaná za príležitosť z pohľadu prehodnotenia modelov rozvoja a vytvorenia novej organizácie sveta financií – „nového obdobia“ hlbokého uvažovania. Citujúc svoju sociálnu encykliku *Caritas in veritate*, pápež hovoril o súčasnom trende rozvoja, ktorý uprednostňuje materiálnu a technickú stránku, na úkor etiky a duchovna, a vyzval k tomu, aby sa do centra ekonomiky a financovania kládol človek.

„Pokračujúc v šľapajach mojich predchodcov som zdôraznil, že nárast nezamestnanosti, zvlášť u mladých, ekonomické zbadačenie mnohých pracovníkov a vznik nových foriem otroctva, si vyžadujú ako prioritu umožnenie dôstojnej práce pre všetkých (porov. *Caritas in veritate* č. 32 a 63). To, čo vedie Cirkev v podporova-

ní takéhoto cieľa, je presvedčenie, že práca je dobrom pre človeka, pre rodinu a pre spoločnosť, a je zdrojom slobody a zodpovednosti. Na dosahovanie týchto cieľov sú zainteresovaní spolu s ďalšími sociálnymi činiteľmi podnikatelia, ktorí sú osobitne povzbudzovaní k angažovanosti v službe v prospech spoločnosti a spoločného dobra.“

Pápež sa dotkol aj konania podnikateľov a manažérov a ich morálneho profilu. Zdôraznil, že podnikanie môže byť živé a produkovať „spoločenské bohatstvo“, ak sa jeho vykonávatelia nechajú viesť prezieravosťou, ktorá uprednostňuje dlhodobé investície pred špekulatívnym ziskom, a ak budú podporovať inovácie namiesto hromadenia bohatstva iba pre svoj prospech.

„Podnikateľ, pozorný k spoločnému dobru, je povolaný vnímať svoju činnosť vždy ako súčasť celku. Tento prístup, cez osobný vklad a bratstvo, konkrétne prežívané v ekonomickom a finančnom rozhodovaní, robí trh konkurencieschopnejším a civilizovanejším, preniknutým duchom služby.“

Ako zdôraznil Svätý Otec, „pokrok v ktorejkoľvek oblasti ľudskej existencie predpokladá aj otvorenosť voči transcendentnu, duchovnej dimenzii života, dôvere v Boha, láske, bratstvu, pohostinnosti, spravodlivosti a pokoju (porov. č. 79).

„Chcem toto všetko zdôrazniť vzhľadom na to, že sa nachádzame v Pôstnom období, v čase priaznivom na prehodnotenie svojich základných postojov a na preskúmanie súladu medzi cieľmi, o ktoré sa usilujeme a prostriedkami, ktoré používame.“

V závere týchto úvah Svätý Otec poprial prítomným členom Priemyselnej a podnikateľskej únie Ríma veľa úspechov v ekonomických a asociatívnych aktivitách a udelil im svoje apoštolské požehnanie.

-jak-

Svätý Otec prijal premiérku Chorvátskej republiky

Vatikán (13. marca, RV) – Svätý Otec prijal na audiencii premiérku Chorvátskej republiky Jadranku Kosorovú, ktorá sa následne stretla s kardinálom Tarcisiom Bertonom, vatikánskym štátnym sekretárom, a Mons. Dominiquem Mambertim, sekretárom pre vzťahy so štátmi. V centre ich srdečných rozhovorov bola plodná výmena názorov na niektoré aktuálne otázky medzinárodnej a regionálnej situácie. Venovali sa predovšetkým podmienkam chorvátskeho spoločenstva v Bosne a Hercegovine, ktoré je jedným z troch národov tvoriacich túto krajinu. Obe strany potvrdili vôľu pokračovať v konštruktívnom dialógu o otázkach spoločného záujmu pre Cirkev a pre chorvátsky štát. Napokon sa dotkli niektorých tém v súvislosti s postupom Chorvátska na ceste k plnej integrácii do Európskej únie.

-jak-

Mons. Milan Šášik bol menovaný za biskupa Mukačevskej eparchie byzantského obradu

Vatikán (17. marca, RV/KBS) – Svätý Otec povýšil Mons. Milana Šášika C.M., doterajšieho titulárneho biskupa Bonónie a apoštolského administrátora ad nutum Sanctae Sedis Mukačevskej eparchie byzantského obradu, na tamojšieho eparchiálneho biskupa.

Mons. Milan Šášik sa narodil 17. septembra 1952 v Lehote, v Slovenskej republike. Po ukončení základnej a strednej školy bol v rokoch 1971 - 1976 poslucháčom Rímskokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave. 31. júla 1971 vstúpil do Misijnej Kongregácie otcov lazaristov; 27. septembra 1973 prijal večné sľuby. Za kňaza bol vysvätený 6. júna 1976. V ďalších rokoch vykonával dušpastiersku činnosť, spočiatku ako kaplán, neskôr ako správca farnosti. S povolením Svätej Stolice slúžil Milan Šášik v dvoch obradoch - byzantskom (gréckokatolíckom), i latinskom (rímskokatolíckom). Od roku 1990 do 1992 študoval v Pápežskom teologickom inštitúte Teresianum v Ríme. Od 5. októbra 1992 do 7. júla 1998 pracoval na Apoštolskej nunciatúre na Ukrajine. Potom bol jeden rok riaditeľom noviciátu v Kongregácii otcov lazaristov na Slovensku. V auguste roku 2000 sa vrátil na Ukrajinu a stal sa farárom v Perečine. V roku 2002 bol menovaný za apoštolského administrátora ad nutum Sanctae Sedis Mukačevskej eparchie byzantského obradu, biskupskú vysviacku Mons. Šášik prijal z rúk pápeža Jána Pavla II. v Bazilike sv. Petra vo Vatikáne 6. januára 2003. -dj-

vania), do farskej pastorácie bolo závažnou chybou,“ píše sa vo vyhlásení bývalého generálneho vikára v závere komuniké na stránke Arcidiecézy Mníchov-Freising, na adrese erzbistum-muenchen.de. „Nesiem plnú zodpovednosť,“ dodáva Gruber, a uzatvára: „Hlboko ľutujem, že následkom tohto rozhodnutia mohlo dôjsť k pokračovaniu zločinov voči mládeži a ospravedlňujem sa všetkým, ktorým sa ublížilo.“ -jak-

Svätá stolica ustanovila komisiu pre skúmanie zjavení v Medžugorí

Vatikán (17. marca, RV) – Kongregácie pre náuku viery ustanovila Medzinárodnú komisiu pre skúmanie zjavení v Medžugorí. Pod vedením kardinála Camilla Ruiniho v nej budú pôsobiť kardináli, biskupi a odborníci, ktorí dikastériu predložia výsledky svojho skúmania a práce. Riaditeľ tlačového strediska Svätej stolice p. Federico Lombardi SJ v tejto súvislosti pripomenul, že v minulosti existovala Diecézna komisia, ktorá sa problematikou zaoberala, následne prevzala kompetenciu Konferencia biskupov Juhoslávie, vzhľadom na to, že fenomén Medžugoria presahoval pôsobnosť diecézy. Juhoslovanská biskupská konferencia kvôli rozdeleniu tejto balkánskej krajiny neuzavrela svoje skúmanie, a z tohto dôvodu biskupi Bosny a Hercegoviny požiadali Kongregáciu pre náuku viery, aby záležitosť prevzala do svojich rúk. -dj-

Svätá stolica k prípadu pedofilného kňaza v Mníchovskej arcidiecéze

Vatikán/Nemecko (13. marca, RV) – „V súvislosti s informáciami, uvedenými v nemeckom denniku Süddeutsche Zeitung, týkajúcimi sa kňaza Essenskej diecézy, ktorý sa v minulosti dopustil sexuálneho zneužívania, a ktorý bol následne preložený do Mníchovskej arcidiecézy a po určitom čase liečby opätovne pripustený k pastorácii v čase, keď bol tamojším arcibiskupom kardinál Joseph Ratzinger, komuniké Arcidiecézy Mníchov-Freising objasňuje fakty, z ktorých vyplýva „plná zodpovednosť“ vtedajšieho generálneho vikára Gerharda Grubera“ – toto vyjadrenie prináša stanovisko Svätej stolice, s odkazom na internetovú stránku nemeckej arcidiecézy. „Opätovné začlenenie kňaza H. (ktorý sa v minulosti dopustil sexuálneho zneuží-

V Ríme sa začalo stretnutie na tému ľudskej lásky a rodiny

Taliansko (16. marca, RV) – „Communio Nuptialis“ – alebo „Východ a západ v dialógu o ľudskej láske a rodine“ – to je téma dvojdňového stretnutia, ktoré je na Pápežskom inštitúte Jána Pavla II. pre manželstvo a rodinu. Na medzinárodnom stretnutí sú zástupcovia katolíkov, pravoslávnych a tiež príslušníkov cirkví byzantských tradícií, ktorí sa budú snažiť poukázať na rozličné aspekty danej témy, ktorou sa dnes – ako sa uvádza v komuniké -, zaoberá nielen teológia, ale ktorá je aj podstatne dôležitou otázkou pre samotnú budúcnosť viery.

Stretnutie bude zaujímavé aj tým, že ponúkne viaceré pohľady odlišných cirkevných tradícií. Na stretnutí sú zástupcovia z Ruska, Rumunska či Kanady – kardinál Marc Ouellet sa napríklad prihovorí na tému „Úloha rodiny v treťom tisícročí.“ -sg-

V Libanone sa konal Deň solidarity s irackými kresťanmi

Libanon (16. marca, RV) - Svätou omšou v chráme „Našej Panej z Libanonu“ na vrchu Harissa, v blízkosti Bejrútu, sa konal Deň modlitieb a úvah s názvom „Križ v Iraku krváca, kedy bude vzkriesenie?“. Podujatie sa uskutočnilo minulú sobotu a jeho cieľom bolo pripomenúť si utrpenie irackých kresťanov. Ako uvádza agentúra Fides, na udalosti sa zúčastnili v mene maronitského patriarchu Nasrallaha Boutrosa Sfeira – biskup Bshara Raii, ďalej iracký veľvyslanec v Libanone Omar Al-Barzanji, Mons. Gabriele Giordano Caccia, apoštolský nunciatus v Libanone a ďalší predstavitelia kresťanského náboženstva. „Prítomnosť kresťanov v Mezopotámii a na celom východe má humánnu dôvod“ povedal sýrsky katolícky patriarcha Ignatius Joseph Younan III. „Z tohto dôvodu vyjadrujeme našu solidárnosť, ktorá nepozostáva len zo slov a pocitov.“ Kresťania v Iraku sú napádaní fanatickými extrémistami, ktorí sa snažia zbaviť Irak bezpečnosti a svoje činy páchajú v mene náboženstva. Irak nemá nič spoločné s fanatickými vrahmi“ povedal veľvyslanec Barzanji. Mons. Caccia predniesol prejav citujúc Benedikta XVI, v ktorom vyzval irackých kresťanov vytrvať i napriek ťažkostiam. -pd-

V Indii pokračujú násilnosti proti kresťanom

India (16. marca, RV) – Násilie proti kresťanom v Indii neustupuje – o nových prípadoch informuje agentúra Fides. Niekoľko agentov polície prišlo v nedeľu do katedrály, a vystríhali generálneho vikára pred šírením kresťanskej literatúry a náboženských obrazov, pretože predstavujú „urážku hinduistov“. Toto je však len zatiaľ posledný z prípadov prenasledovania. Napríklad 8. marca zbili protestantského pastora v Maysore uprostred modlitbového stretnutia. Koncom februára v Karvare zasa niekoľko hinduistov obvinilo miestnych kresťanov, že robia „násilné konverzie“ a prepadli ich na ulici. O násilí informoval Joe Dias, predstaviteľ Katolíckeho laického fóra v Bangalore, ktoré háji a presadzuje práva kresťanov, pod záštitou arcibiskupa Bombaja, kardinála Oswalda Graciasa. Ako poznamenáva miestny aktivista, takéto prípady sú na dennom poriadku a stretávajú sa s úplnou ľahostajnosťou zo strany vládnych orgánov či verejnej mienky, ba dokonca sú kryté vládou strany Bharatiya Janata, ktorá je pri moci už dva roky. „V tomto období sme zaznamenali ďalších viac ako tisíc proti kresťanských prípadov, horších ako tie, ktoré sa udiali v Uríse, kde sa ľud aspoň postavil na odpor. Tu to nemá takýto emotívny efekt, keďže oficiálne tu nie sú žiadne sťažnosti, či správy o týchto prípadoch v médiách.“

Katolícke laické fórum žiada, aby Konferencia biskupov Indie oficiálne zasiahla a aby tiež konala ústredná vláda Únie vo federácii a odvolala hinduistickú nacionalistickú vládu štátu Karnataka. -jak-

„Spravodlivá medzi národmi“ pre taliansku rehoľnú sestru

Taliansko (18. marca, RV) – Titul „Spravodlivá medzi národmi“ Inštitútu Yad Vashem v Jeruzaleme patrí talianskej rehoľnej sestre Agnese Tribbioliovovej z Kongregácie milosrdných sestier sv. Jozefa za jej pomoc Židom počas 2. svetovej vojny. Pri nacistickom prenasledovaní im totiž v generálnom dome kongregácie poskytovala útočisko. Práve táto „tichá robotníčka“ - ako ju zvykli nazývať - založila v roku 1927 spomenutú kongregáciu. Ocenenie, ktorého súčasťou je aj medaila a pamätná listina Inštitútu Yad Vashem, prevezme dnes vo Florencii súčasná predstavená kongregácie Marta Lombardiová. Generálna vikárka Emanuela Vignozziiová pri tejto príležitosti uviedla, že zapísanie sestry Agnesy do zoznamu „Spravodliví medzi národmi“ príslušníkmi iného náboženstva znamená „dosiahnutie významného ocenenia, ktoré bude obohatením pri jej beatifikačnom procese.“ -sg-

Amnesty International žiada prepustenie politických väzňov na Kube

Kuba (18. marca, RV) – Medzinárodná organizácia Amnesty International požiadala predstaviteľov Kuby, aby zrušili zákony obmedzujúce slobodu prejavu a združovania sa, a tiež aby prepustili všetkých nespravodlivo väznených disidentov. Organizácia okrem toho vyzýva prezidenta Raúla Castra, aby na ostrove umožnil nezávislé preskúmanie situácie v oblasti dodržiavania ľudských práv, prizval odborníkov OSN a povolil monitoring aj ďalším skupinám pre ľudské práva.

Výzva organizácie prichádza práve na 7. výročie uväznenia 75 disidentov 18. marca 2003 počas masívneho zásahu proti politickým aktivistom. 53 z nich je stále väznených a jeden - Orlando Zapata Tamayo – zomrel 22. februára tento rok na následky protestnej hladovky, ktoru chcel upozorniť na nedôstojné podmienky vo väzení. Ako uvádza Amnesty International, súdne procesy sú na Kube v týchto prípadoch často veľmi stručné a ďaleko zaostávajú za štandardmi medzinárodných spravodlivých procesov. Šance na odvolanie po vynesení rozsudku sú prakticky nulové. -sg-

65. plenárne zasadanie Konferencie biskupov Slovenska

65. plenárne zasadanie Konferencie biskupov Slovenska (KBS) sa konalo 15. a 16. marca 2010 v penzióne Zornička na Donovaloch. Zúčastnilo sa ho všetkých 18 biskupov, členov KBS. Na rokovaní bol prítomný aj apoštolský nuncius v SR Mons. Mario Giordana. V pondelok bol medzi biskupmi aj vzácny hosť, kardinál Jozef Tomko.

Na programe plenárneho zasadania bola informácia o práci subkomisií a rád KBS v roku 2009. KBS má 4 komisie, 14 subkomisií a 18 rád. Vďaka týmto subjektom KBS zastrešuje a zároveň riadi všetky oblasti náboženského života.

Biskupi sa zaoberali aj informáciami o stave prípravy návštevy Svätého Otca na Slovensku. Štátny sekretár Svätej Stolice, kardinál Bertone na žiadosť KBS z októbra 2009 odpovedal, že nateraz nie je možné potvrdiť návštevu Svätého Otca na požadovaný termín 5. júl 2012.

Počas zasadania sa uskutočnilo aj stretnutie biskupov so zástupcami Konferencie vyšších rehoľných predstavených a Konferencie vyšších predstavených ženských rehoľí. V tomto roku si pripomíname smutné udalosti tzv. Barbarskej noci, z roku 1950, počas ktorej boli násilným spôsobom zlikvidované rehole a rehoľné komunity v celom bývalom Československu. Túto udalosť si okrem iného na Slovensku pripomenú veriaci i pastierskym listom, ktorý sa bude čítať v nedeľu 18. apríla 2010.

Medzi dôležité body rokovania patrilo prehľad o stave charitných zariadení po nadobudnutí platnosti zákona o sociálnych službách. Biskupi s bolesťou konštatovali, že neverejní poskytovatelia sociálnych služieb na Slovensku, medzi ktorých patrí aj Slovenská katolícka charita, sú vo veľkej finančnej nevýhode a hrozí im zánik.

Medzi ďalšími bodmi rokovania biskupov boli zaradené aj informácie o činnosti Pápežského slovenského kolégia sv. Cyrila a Metoda v Ríme. V kolégiu študuje 17 kňazov zo Slovenska. Biskupi konštatovali, že o ich duchovné a materiálne potreby je dostatočne postarané. Rektor kolégia Mons. Vladmír Stahovec tento rok končí 6 ročné funkčné obdobie. KBS požiada Kongregáciu pre katolícku výchovu vo Vatikáne o jeho opätovné potvrdenie na ďalšie 6 ročné obdobie v jeho funkcii.

Spolok svätého Vojtecha si tento rok pripomína 140. výročie svojho založenia. Pri tejto príležitosti sa bude 25. apríla čítať pastiersky list biskupov. Jednou z hlavných úloh SSV je príprava a tlač Rímskeho misála. Práce sú rozvrhnuté tak, aby misál mohol vyjsť v roku 2013, kedy si pripomenieme výročie príchodu solúnskych vierozvestcov svätých Cyrila a Metoda na naše územie.

Biskupi sa zaoberali aj schválením Štátneho vzdelávacieho programu (kurikulum) pre materské školy (resp.

špeciálne školy). Program schválili. Zaoberali sa zároveň i návrhmi riešenia pre získanie odbornej spôsobilosti pre učiteľov náboženskej výchovy v materských školách. Navrhujú: 1. Aby k pedagogickej spôsobilosti, ktorú majú učitelia materských škôl, stačila maturita z Katolíckeho náboženstva, ktorú možno aj dodatočne dosiahnuť na stredných školách 2. Zostáva možnosť, že tí, ktorí

už majú náboženskú spôsobilosť, si dorobia dodatočnú pedagogickú kvalifikáciu.

Súčasťou zasadania bola aj informácia ohľadom práce Katolíckeho pedagogického a katechetického centra /KPKC/. Jeho práca spočíva najmä v nasledovných oblastiach: odborné vzdelávanie katechétov, organizovanie Biblickej olympiády, školenia a príprava učebníc a metodických materiálov.

ých materiálov.

Vyhlasenie Konferencie biskupov Slovenska k zákonu o sociálnych službách

Zákon č. 448/2008 o sociálnych službách je likvidačný pre diecézne charity a ostatných neverejných poskytovateľov sociálnych služieb. Diskriminuje občanov, ktorí potrebujú sociálnu službu. Neumožňuje občanovi slobodný výber poskytovateľa sociálnej služby. Namiesto poskytnutia služby ich administratívne zaraďuje do poradovníkov, kým u neverejných poskytovateľov sú voľné lôžka.

Tento zákon zaviedol nerovnaké postavenie pre verejných a neverejných poskytovateľov sociálnych služieb. Neverejní poskytovatelia sociálnych služieb, medzi ktorých patria aj charity, sú diskriminovaní a vyše ročná prax to len potvrdzuje.

Zákon je v rozpore so sociálnou náukou Cirkvi, najmä s princípmi solidarity, subsidiarity a spoločného dobra. Je aj v rozpore s antidiskriminačným zákonom a s Európskou sociálnou chartou.

Likvidácia neverejných sociálnych služieb prináša veľa utrpenia tým, ktorí si to nezapríčinili. Zvýši sa aj nezamestnanosť. Sociálne služby, ktoré poskytujú diecézne charity a iní neverejní poskytovatelia sú z hľadiska vynaložených verejných zdrojov lacnejšie ako služby verejných poskytovateľov.

Preto vyzývame vládu SR, zákonodarný zbor, samosprávne orgány vyšších územných celkov, miest a obcí, aby v čo najkratšom čase prijali potrebné opatrenia a zamedzili likvidácii neverejných poskytovateľov sociálnych služieb. Žiadame prijatie takých legislatívnych zmien, ktoré umožnia slobodný výber občanom a zrovnoprávnia verejných a neverejných poskytovateľov sociálnych služieb.

Vyhlasenie Konferencie biskupov Slovenska k projektu megakasína

Konferencia biskupov Slovenska so znepokojením sleduje a odmieta úsilie postaviť na území Bratislavy zábavné centrum s kasínom, kde budú stovky výherných automatov a desiatky hracích stolov.

Hazardné hry sú eticky sporné, pretože škodia človeku a spoločnosti. Preto sú aj ich domnelé ekonomické výhody veľmi otázne. Vedecké štúdie dokazujú, že hazardné hry prinášajú viac negatívnych následkov ako výhod. Bankroty jednotlivcov a ich rodín, riešenie vzniknutých sociálnych problémov, výdavky zamestnávateľov z dôvodu práceneschopnosti zamestnancov, pokles produktivity práce u závislých hazardných hráčov, rozpady rodín, samovraždy, zvýšenie výdavkov pre políciu na boj s kriminalitou, zvýšené výdavky na ochranu majetku, výdavky na liečbu pre hazardných hráčov a ich príbuzných, výdavky z dôvodu nárastu drogovej závislosti, výdavky z dôvodu negatívnych dôsledkov nárastu prostitúcie, a ďalšie dôsledky spôsobujú spoločnosti rôzne iné finančné zaťaženia.

Prosíme všetkých ľudí dobrej vôle o pomoc jednotlivcom a rodinám, ktoré znášajú následky nezvládnutej hráčskej vášne.

Naliehavo potrebujeme takú legislatívu, ktorá jednoznačne zakáže zvýhodniť ktoréhokoľvek prevádzkovateľa kasína prostredníctvom tzv. regresívnych odvodov, čo v praxi znamená, že čím viac ľudia prehrávajú, tým nižšie odvody bude kasíno platiť. Väčšina tovarov bežnej spotreby je zdanená 19 percentnou daňou, zatiaľ čo firma, ktorá by svojou činnosťou spôsobovala veľké ekonomické a morálne škody, by odvádzala štátu oveľa menej. Naliehavo potrebujeme tiež legislatívu, ktorá by dala samospráve možnosť odmietnuť výherné automaty a herne na vlastnom území.

TK KBS, jk/ foto pz

Správa zo zasadania Rady KBS pre mládež a univerzity

Dňa 9. marca 2010 v Žiline zasadala Rada KBS pre mládež a univerzity. Zasadnutie začalo privítaním niektorých nových členov rady, nakoľko rokom 2010 začalo nové trojročné menovacie obdobie členov rady. Po modlitbe a následnom krátkom zamyslení, ktoré uviedol dp. Jozef Slezák, člen rady, zasadnutie pokračovalo v hodnotení vykonaných a v plánovaní budúcich aktivít.

Rada hodnotila realizáciu a výsledky minuloročných aktivít, napríklad Týždeň Cirkvi pre mládež, Enter the Godzone tour, Akadem 2009 ako i priebeh animátorských škôl v jednotlivých diecézách.

Ďalej sa rada zaoberala prípravou aktivít, ktoré bude v tomto roku organizovať. Medzi najbližšie pripravované aktivity rady patria stretnutia mladých v jednotlivých diecézách počas Kvetného víkendu, ako i Modlitby mla-

dých za mladých. Hlavnou tohtoročnou pripravovanou aktivitou je

Celoslovenské stretnutie animátorov a aktívnych mladých pod názvom Extreme.

„Bude to viacdňové celoslovenské stretnutie animátorov a ľudí, ktorí sú aktívni vo farnostiach a spoločenstvách. Stretnutím chceme vytvoriť silné zázemie podpory a pomoci pre animátorov a aktívnych mladých ľudí, aby sa vo svojej službe necítili ponechaní sami. Program, ako aj sprievodné aktivity pripravujeme tak, aby sme účastníkov stretnutia povzbudili v ich službe, dali im nové nápady a inšpiráciu v práci s mladými, a aby mohli prehĺbiť svoj vzťah k Bohu a tým byť efektívnymi v ich službe. Stretnutie začne 30. júna 2010 a bude prebiehať v Poprade.“ doplnil dp. Ján Buc, tajomník Rady.

Martin Janus

Kardinál Tomko celebrou sv. omšu v seminárskej kaplnke v Spišskej Kapitule

V sobotu 13. marca Jozef kardinál Tomko v kaplnke sv. Jána Nepomuckého v Kňazskom seminári biskupa Jána Vojtaššáka v Spišskej Kapitule celebrou sv. omšu. V homílii sa prihovril seminaristom pripravujúcim sa na kňazstvo.

Kardinál na Spiši trávi pár dní. V piatok 12. marca sa uskutočnila vedecká konferencia na tému: Mons. Štefan Náhalka, prvý riaditeľ Slovenského ústavu SCM v Ríme. Konferencia sa konala pri príležitosti 35. výročia jeho úmrtia. Na konferencii so spomienkou na túto veľkú osobnosť Slovenska vystúpil s prednáškou aj kardinál Jozef Tomko. V ten istý deň vo večerných hodinách slúžil sv. omšu vo farskom kostole Narodenia Panny Márie v Spišskom Podhradí.

Marek Bartkovský/ foto autor

Katolícka univerzita v Ružomberku ďakuje za zbierku na výstavbu Univerzitnej knižnice

RUŽOMBEROK (15. marca 2010) - Katolícka univerzita v Ružomberku (KU) ďakuje za zbierku, ktorú organizovala 31. januára Konferencia biskupov Slovenska (KBS) vo všetkých farnostiach Slovenska. „Ako rektor Katolíckej univerzity v Ružomberku by som sa chcel osobne čo najsrdečnejšie poďakovať KBS, každému diecéznemu biskupovi, kňazom i veriacim,“ píše v ďakovnom liste predsedovi KBS Mons. Stanislavovi Zvolenskému, slovenským biskupom a farnostiam rektor KU prof. Tadeusz Zasepa. „Po prvýkrát v desaťročnej histórii našej univerzity sme prežili veľké veci, ktoré nám daroval Pán. Bohom vedení otcovia biskupi sa obrátili na slovenských veriacich svojím listom, prežili sme Nedeľu katolíckej univerzity a odteraz ju budeme sláviť každý rok. V túto nedeľu ste podporili najštedrejšie, ako ste mohli, stavbu univerzitnej knižnice, ktorej význam spoznáme v blízkej budúcnosti.“

Rektor KU podotkol, že existencia a činnosť KU je pre Cirkev na Slovensku a pre kresťanskú kultúru vecou zásadného významu. „Už teraz sa môžeme tešiť z počtu 12 533 absolventov, ktorí pracujú po celom Slovensku a ktorí vnášajú do škôl a iných pracovných prostredí dobrého ducha a profesionálny prístup. Naši absolventi majú vysokú uplatniteľnosť na trhu práce. Podľa zverejňovaných štatistík absolventi KU patria k najrýchlejšie zamestnávaným absolventom na Slovensku. Už teraz sme hrdí na to, že bolo vydaných 620 monografií, zborníkov a skrípt, že bolo zorganizovaných mnoho konferencií a sympózií nielen domácich, ale aj medzinárodných. Toto všetko je živo prítomné v slovenskej kultúre a otvára ju pre Európu i svet,“ uvádza rektor.

Informuje zároveň, že ku dňu 11. marca dosiahla podpora univerzitnej knižnice KU zo zbierky KBS sumu 406 022 EUR.

Vladimír Buzna

Ďalší prejav ekumenických vzťahov v Prešove

Pri príležitosti dvadsiatich rokov samostatnosti Pravoslávneho kňazského seminára v Prešove jeho rektor protojerej Mgr. Emil Jarkovský, za prítomnosti pravoslávneho arcibiskupa prešovského a Slovenska vladyku Jána, udelil 11. marca prešovskému gréckokatolíckemu arcibiskupovi a metropolitovi Jánovi Babjakovi SJ pamätnú medailu a pamätný

list. Ocenil tak prínos vladyku Jána Babjaka pri budovaní vzťahov medzi Gréckokatolíckou a Pravoslávnu cirkvou v Prešove. Zároveň pamätným listom a pamätnou medailou ocenil aj rektora Prešovskej univerzity prof. RNDr. René Matloviča, PhD. Medzi účastníkmi milého stretnutia bol aj rektor Gréckokatolíckeho kňazského seminára bl. biskupa Pavla Petra Gojdiča v Prešove PhDr. Maroko Rozkoš, PhD.

Stretnutie, ktoré nadviazalo na viaceré iné ekumenické aktivity, ako je napr. Koncert zborových duchovných piesní, ktorý každoročne organizuje Pravoslávny kňazský seminár, zároveň znova potvrdilo, že tieto dve cirkvi vedú obojstranný dialóg pre dobro Božieho ľudu.

Eubomír Petrik

Stretnutie členiek hnutia Modlitby matiek vo Svite

Počas víkendu sa vo Svite uskutočnilo celoslovenské stretnutie hnutia Modlitby matiek. Stretnutie sprevádzala smutná udalosť, keďže v čase stretnutia sa v sobotu konal pohreb mladej mamičky z Rakúska, ktorá patrila medzi tamojšie koordinátorky modlitieb matiek. Významnou a prekvapivou udalosťou pre takmer 800 účastníčok stretnutia však bola nečakaná návšteva kardinála Jozefa Tomka.

Na podujatí zazneli svedectvá matiek, aj prednášky na tému, ako spoznať, aké plány má s deťmi pán Ježiš. „Bola pozvaná Katka Lachmanová z Českej republiky, ktorá mala prednášku k tejto téme a tá hovorila, že nie je ani tak dôležité, aby sme pochopili tie plány, ale aby sme skôr mali otvorené srdce pre prijatie akéhokoľvek plánu, ktorý má Pán s našimi deťmi,“ priblížila podujatie národná koordinátorka hnutia Modlitby matiek Janka Pajanová.

Kardinál Jozef Tomko sa prihovoral k účastníčkam stretnutia a vyzdvihol úlohu matky, jej vzácnosť a dôležitosť v rodine, v spoločnosti, aj v Cirkvi.

Svätú omšu na stretnutí matiek slávil spolu s ďalšími deviatimi kňazmi košický pomocný biskup Stanislav Stolárik. Vo svojom príhovore uviedol, že ak má národ modliace sa mamy, tak má nádej. Súčasne kládol dôraz na výchovu svedomia u detí: „Ak chceme byť v dnešnej spoločnosti opravdivými svedkami, tak je veľmi dôležité, aby bola zabezpečená výchova svedomia už od malého človečika.“

Biskup Stanislav Stolárik v závere poďakoval všetkým mamám za modlitby za kňazov a rehoľníkov a nezabudol ani na špeciálne poďakovanie tým, ktoré vychovali synov kňazov.

Mária Čiगाšová

Vedecká konferencia „Semper fidelis“ na GTF PU v Prešove

„Zachovaj poriadok a poriadok zachová teba“, týmito slovami otvoril Mons. ThDr. Ján Babjak SJ, PhD., prešovský arcibiskup a metropolita, dňa 11.03.2010 na Gréckokatolíckej teologickej fakulte Prešovskej univerzity v Prešove (GTF PU) vedeckú konferenciu s medzinárodnou účasťou „Semper fidelis“. Konferenciu zorganizovala Katedra systematickej teológie GTF PU v Prešove v spolupráci so Slovenskou spoločnosťou kánonického práva a konala sa pri príležitosti 20. výročia promulgácie Kódexu kánonov východných cirkví (CCEO). Úspešný priebeh konferencie zažehal aj dekan fakulty, prof. ThDr. Peter Šturák, PhD. Po privítaní všetkých hostí predstavil JCDr. František Čitbaj, PhD., hlavný organizátor konferencie, svoju monografiu z oblasti katolíckej kánonickej ekzeziológie s názvom „Cirkvi nie sú steny a strecha, ale viera a život...“

Prvý príspevok konferencie, ktorý analyzoval kánonickú formu miešaných manželstiev, prezentoval dr. hab. Leszek Adamowicz, mimoriadny profesor Katolíckej univerzity v Lubline, ktorá je zahraničným partnerom GTF PU v Prešove v rámci medzinárodnej spolupráce. O synodálnych prvkoch v riadení Cirkvi podľa Kódexu kánonického práva (CIC) a CCEO rozprávala Mgr. Monika Menke, Th.D. z Univerzity Palackého v Olomouci. Dr. Piotr Krocze z Pápežskej univerzity Jána Pavla II. v Krakove sa zaoberal pozitívnymi poznania práva východných cirkví pre latinského zákonodarcu. Liturgické právo v praxi Gréckokatolíckej metropolie na Slovensku predstavil prof. ThDr. Vojtech Boháč, PhD. z GTF PU v Prešove. Stály diakonát v CIC z roku 1983 a v pokoncilových dokumentoch analyzoval ThLic. Martin Kahanec z Teologickej fakulty v Košiciach, Katolíckej univerzity v Ružomberku. JCLic. Zuzana Petkáčová, notárka Metropolitného súdu Košickej arcidiecézy, priblížila úlohy laikov v Cirkvi. JCLic. Jurij Popovič, súdny vikár Metropolitného tribunálu Prešovskej metropolie, prispel prednáškou o nadobudnutí príslušnosti k cirkvi sui iuris. Vieročný aspekt kánonov o sviatostiach v CIC a CCEO prezentoval doc. ThDr. PaedDr. Andrej Slodička, PhD. z GTF PU v Prešove. Vyhlásenie neplatnosti manželstva v súčasnom katolíckom súdnictve analyzoval JCDr. František Čitbaj, PhD. a výchovnými problémami v kánonoch CIC a CCEO sa zaoberala ThDr. PaedDr. Monika Slodičková, PhD. z GTF PU v Prešove.

Príjemným povzbudením pre účastníkov konferencie boli pozdravné slová od rektora Prešovskej univerzity v Prešove, prof. RNDr. René Matloviča, PhD., a od rektora Katolíckej univerzity v Ružomberku, prof. Tadeusza Zasepu, ktoré tlmočil dekan fakulty, prof. ThDr. Peter Šturák, PhD. V priebehu

konferencie odznela zaujímavá diskusia, v ktorej jednoznačne zaujal profesor práva z Katolíckej univerzity v Lubline, Leszek Adamowicz. Pravdepodobne v apríli tohto roku vyjde z vedeckej konferencie „Semper fidelis“ aj zborník príspevkov. **Monika Slodičková**

Celoslovenské školenia členov ZKSM

Takmer 150 animátorov absolvuje v týchto dňoch metodické školenia, ktoré organizuje Združenie kresťanských spoločenstiev mládeže (ZKSM) v šiestich mestách na Slovensku. Cieľom školení je oboznámiť jeho účastníkov s organizačnou štruktúrou, hlavnou činnosťou združenia a novinkami v oblasti spolupráce s Ministerstvom školstva SR. Školenie je určené pre animátorov a vedúcich oblastných centier, a aj záujemcom o vstup do združenia.

Počas školení predstavujú svoju činnosť zamestnanci ZKSM, pôsobiaci v projektovej, ekonomickej a mediálnej oblasti. „Naším cieľom nie je členov združenia len informovať, no hlavne im ponúknuť pomocnú ruku v jednotlivých oblastiach,“ dodáva V. Janusová. Dôležitou časťou stretnutí je informovať vedúcich spoločenstiev o novej databáze Ministerstva školstva Vivant, ktorá bude od tohto roku slúžiť mládežníckym organizáciám na evidovanie členov a podujatí v rámci fungovania organizácie v programe podpory Aktivít detí a mládeže MŠ SR.

Školitelia venujú pozornosť taktiež témam vychádzajúcim zo štátnej politiky na rok 2009-2013, ktorým sa združenie venuje. Dôležité miesto v rámci ZKSM má dobrovoľníctvo, ktoré tvorí podstatnú časť činnosti združenia. Pri príležitosti Európskeho roka boja proti chudobe a sociálnemu vylúčeniu plánuje ZKSM v tomto roku pokračovať v úzkej spolupráci s občianskym združením Yes, we can, ktoré sa venuje humanitárnej a rozvojovej pomoci.

Svoje miesto v činnosti združenia má spolupráca s miestnymi samosprávami. „Počas školení chceme našich členov povzbudiť k ešte intenzívnejšiemu zapájaniu sa do uvedených aktivít,“ vysvetlila Denisa Janovčíková, projektová manažérka ZKSM.

Združenie kresťanských spoločenstiev mládeže má dlhoročné skúsenosti v práci s mládežou. V tomto roku oslavuje dvadsiate výročie jeho vzniku ako občianskeho združenia. Zastrešuje viac ako 670 spoločenstiev mladých ľudí pôsobiacich na území celého Slovenska.

„Keďže naše združenie má takmer desaťtisíc členov, považujeme za veľmi dôležité organizovať takéto stretnutia. Počas nich máme možnosť odovzdať potrebné informácie dobrovoľníkom pôsobiacim v rámci nášho združenia, no taktiež sa osobne stretnúť a vzájomne sa bližšie spoznávať,“ vysvetlila Veronika Janusová, výkonná riaditeľka ZKSM. **Mária Janusová**

Zomrel kňaza Jozefa Mart'áka

Dňa 15. marca v 76. roku života a v 20. roku kňazstva zomrel kňaz Jozef Mart'ák.

Pohrebné obrady so svätou omšou vykonal nitriansky pomocný biskup Mons. Marián Chovanec vo štvrtok 18. marca 2010 vo Farskom kostole Nanebovzatia Panny Márie v Topoľčanoch.

Jozef Mart'ák sa narodil 17. marca 1933 v Kopčanoch. Za kňaza bol vysvätený 17. júna 1990. Od roku 1990 pôsobil ako archivár Biskupského úradu v Nitre. Neskôr ako administrátor vo farnostiach Dražovce, Kotešová, Horné Lefantovce. v roku 1997 začal pôsobiť ako výpomocný duchovný v Rajeckej Lesnej. Od roku 2001 bol na odpočinku v Topoľčanoch. **-ra-**

Sympóziu o liturgii pre organistov Košickej arcidiecézy

Na sympóziu venovanom liturgii sa v sobotu v priestoroch Teologickej fakulty v Košiciach stretlo približne 150 organistov z Košickej arcidiecézy. S prednáškou na tému Duch liturgie vystúpil aj košický pomocný biskup Stanislav Stolárik. Vychádzal zo snáh ešte pred Druhým vatikánskym koncilom, predovšetkým z iniciatívy pápeža Pia X., ktorý zdôrazňoval božskosť a nemennosť liturgie. Potom sa sústredil na iniciatívy II. vatikánskeho koncilu a taktiež na niektoré myšlienky Jána Pavla II., ktorý potvrdil božskosť a nemennosť liturgie.

Podľa slov biskupa Stolárika, v prvom rade je potrebné prehľbiť vzťah k liturgii, aj evanjelizáciou aj vierou. Liturgia je prameňom a vrcholom života viery, ale spolu s evanjelizáciou a prejavom viery patrí k životu veriaceho človeka.

Biskup Stolárik spomenul aj myšlienky Benedikta XVI. ešte ako kardinála Ratzingera, z jeho knihy Duch liturgie. Autor v nej potvrdzuje a zdôrazňuje spomínané myšlienky, keď hovorí, že tak ako sme dostali v zjavení Božie slovo a ako si ho strážime, tak nám bola daná aj liturgia. To znamená že je aj úlohou Svätého Otca a učiteľského úradu Cirkvi, aby sme tento nám zverený poklad opatrovali ako dar Boží s náležitou úctou a pozornosťou a aby sme sa vyhýbali pokušeniam alebo lákadlám.

Biskup Stolárik spomenul aj významný moment v dejinách, keď sa staroslovenčina stala štvrtým liturgickým jazykom. To nás začlenilo nielen do vtedy existujúceho sveta a zviditeľnilo, ale vytvoril sa aj určitý precedens pre neskoršie snahy, ktoré aj pri misiách, a predovšetkým po II. vatikánskom koncile, znova vniesli národný jazyk do liturgie, čím sa stala zrozumiteľnejšou.

Biskup vyzdvihol aj neoceniteľnú prácu organistov, ich obetavosť, aby slávená liturgia bola na dôstojnej úrovni a opravdivou oslavou Boha. **Mária Čiगाšová**

Pastoračná návšteva vojenského ordinára vo Zvolene

Ordinár OS OZ SR Mons. František Rábek navštívili 10. marca 2010 posádku Zvolen. Cieľom vizitácie vojenskej farnosti zasvätenej sv. Michalovi archanjelovi zriadenej pri Veliteľstve vzdušných síl bolo zhodnotenie stavu farnosti, jej prínosu pre zabezpečenie duchovného života príslušníkov Veliteľstva vzdušných síl.

Súčast'ou programu bol pohovor s vojenským dekanom spravujúcim farnosť plk. ThLic. Markom Trochanom, zhodnotenie jeho pôsobenia, či stretnutie s predstaviteľmi Veliteľstva vzdušných síl.

Vrcholom celodňového programu bola sv. omša celebrovaná ordinárom Rábekom v kaplnke sv. Michala archanjela. Biskup Rábek navštívil aj Brigádu velenia, riadenia a prieskumu Vzdušných síl SR, kde informoval veliteľa brigády plk. gšt. Ing. Juraja Grivnu o zámere obsadiť tabuľkovú funkciu vojenského kaplána. **-tu-**

Mladí Konžania rozprávali o živote v afrických slumoch

Zvýšenie povedomia o situácii v rozvojových štátoch – taký je cieľ projektu Dary zo slumov Nairobi. Jeho organizátormi sú Hnutie kresťanských spoločenstiev detí (eRko) a Dobrá novina. V rámci projektu navštívili Slovensko aj Konžania Evelyn Arusa Aluse (23) a Abdi Rach Huka (22), ktorí spolupracujú na partnerských projektoch Dobrej noviny vo svojej krajine. Pochádzajú zo slumov a počas šiestich týždňov (26.2.-10.4.) na Slovensku navštevujú základné školy, gymnázia, univerzity, farnosti. Prostredníctvom rozprávania, diskusií a krátkych filmov ponúkajú obraz o súčasnom živote v chudobnej Keni, sprostredkujú svoje skúsenosti a zážitky počas dobrovoľníckej práce. So zástupcami médií sa stretli 17. marca pri „afrických raňajkách“ v priestoroch eRka.

Dobrá novina pripravuje aj ďalšie projekty v afrických krajinách zamerané na vzdelávanie a rozvoj tamojšieho obyvateľstva, ako napríklad Podpora nemocnice v Mapourдите, Podpora sirôt v Kyabakkade a Kabembe, či niekoľko projektov zameraných na zabezpečenie pitnej vody. **Mária Fábryová**